

LEVEN MET HOOP

Wij leven in een tijd met veel vragen en noden. Velen zijn het zicht op echt christendom kwijt of denken dat geloof in God achterhaald is. In veel gevallen is er apathie en cynisme, want... wat werkt het uit? Toch is er een verlangen naar hoop.

De Bijbel spreekt over geloof, hoop en liefde en zegt daarbij dat de meeste van deze drie de liefde is. Daarbij gaat het om herkenbare liefde. Zou het kunnen zijn dat het gebrek aan tekenen van liefde de aspecten van hoop en geloof vertroebeld hebben en minder zichtbaar hebben gemaakt? De schrijver Sheldon Vanauken schreef eens treffend: 'Als liefde zichtbaar wordt, zal de boodschap gehoord worden...'

Levende hoop

De Bijbel gebruikt het begrip 'levende hoop' en nodigt mensen uit ermee kennis te maken. Zo daagden vrienden Antje Balters uit, schrijfster van o.a. het boek: 'De moed om nee te zeggen' (Kok – Kampen), om met een open hart en denken over Jezus' betekenis na te denken.

Citaat: 'Gelukkig was ik wanhopig genoeg om op dit voorstel in te gaan. Om te beginnen heb ik een beetje in de Bijbel gebladerd, en ben nagegaan wie en vervolgens hoe deze Jezus is. Daarbij heb ik een man ontdekt die me aansprak. Geen ja-zegger, maar iemand die zich voor mensen inzet waarmee het werkelijk beroerd gaat. Niet iemand met een helpercomplex, die de goede daden uiteindelijk alleen doet om zelf goed naar voren te komen en zo de eigen behoeften te bevredigen. Integendeel, ik heb toen met toegenomen verbazing gelezen dat Hij mensen die buitengesloten en geïsoleerd zijn hun waarde teruggeeft, terwijl Hij melaatsen aanraakt, met vrouwen van twijfelachtige zeden praat en criminelen in hun maatschappelijk isolement opzoekt. Jezus gaat naar deze mensen toe en ziet ze in hun totaliteit, niet alleen maar dat ene aspect van hun persoonlijkheid of hun leven dat naar buiten toe problematisch is. Daarbij neemt Hij ze zonder maren aan, zonder daarbij echter enige twijfel te laten bestaan dat ze zich verkeerd gedragen en zichzelf en anderen daardoor grote schade aandoen. Hij legt zijn vinger bij de levenswonden van de mensen zonder hen daarbij in hun waardigheid aan te tasten. Tegelijkertijd pakt Hij religieuze betweters hard aan, die veel weten, voor alles regels hebben en deze ook navolgen, maar die innerlijk totaal verhard zijn.

Een eerste stap

Van Zichzelf zegt Jezus: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Wie tot Mij komt, zal ik niet wegsturen. Ik hunkerde naar een innerlijk huis, een vrede die niemand van me kon afnemen, en ik verlangde er ongelofelijk naar te weten te komen wie ik eigenlijk was. Precies dat heb ik op een bepaald moment tegen Jezus gezegd: 'Wanneer U werkelijk bestaat en U zo bent als het daar staat, toon mij dan wie ik ben en wie U bent en maak mij heel, zodat ik kan leven.' Daarop is Hij meteen aan het werk gegaan en is daar altijd nog mee bezig.

Het eerste wat gebeurde na mijn beslissing om met Jezus een nieuwe start te wagen, was dat mijn diep knagende angst verdween. Omdat deze angst niet te kunnen leven me zoveel kracht had gekost, was ik niet weinig verbaasd hoeveel energie ik plotseling had. Ik ervoer voor de eerste keer in mijn leven bewust hoe het is als iemand zich om je bekommert. Als er iemand is die onafhankelijk van mijn gedrag bij mij is, naast mij staat.

Verandering

Omdat ik me vanaf dat moment niet meer naar mijn eigen maatstaf, maar naar Hem wilde richten, ontdekte ik met behulp van de Bijbel heel duidelijk de door Hem gestelde grenzen over wat goed en wat fout is. Grenzen die voor een zelfverwerkelijkend en zelfdenkend mens als ik bijzonder ongewoon waren. Ze beïnvloedden mijn totale levensstijl, te beginnen bij mijn manier van denken over mijn omgang met mensen, met geld en met tijd tot aan mijn morele basisvoorwaarden. Mijn nieuwe grenzen voelden niet altijd plezierig, maar ik begon toen al te merken dat deze grenzen me juist ruimte bieden waarbinnen ik me zeker en zonder angsten kan bewegen. Ik begon langzaam te ervaren, en zeker niet alleen met het hoofd maar ook met het hart, dat ik er mag zijn, dat ik geliefd en gewenst ben, dat ik voor God een mens ben met waarde.'

Hoop doorgeven

Zoals Antje uitgedaagd werd over de hoop in Jezus na te denken, zo worden ook wij geroepen om de hoop van het Evangelie voor te leven. Een goede vraag is dan: leef ik uit Jezus' belofte van vernieuwing? Geloof ik dat Hij mij 'tot een levende hoop' voor anderen maakt? Geloof ik dat ik hoop ontvang voor mijzelf en deze kan delen met anderen?

Petrus schrijft in zijn brief *"Heiligt de Christus in uw harten als Here, altijd bereid tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop die in u is, doch met zachtmoedigheid en vrede en met een goed geweten, opdat bij al het kwaad, dat men van u spreekt, zij, die uw goede wandel in Christus smaden, beschaamd gemaakt worden."*

Jezus als Heer heiligen in ons hart en leven... het is een proces waarbij het aankomt op de dagelijkse toewijding aan het werk van de Geest van Jezus. Jezus' wil zijn leven in ons uitwerken en ons tot een 'levende hoop' maken. Tot een kostbaar mens die deze hoop met anderen mag en moet delen. Van ontvangers worden we zo gevers.

Het is goed voor onszelf de eerste brief van Petrus in dit licht nog eens te lezen. Lees in ieder geval de gedeelten die bij bijbelleessuggesties genoemd worden.

Bijbelleessuggesties:

1 Petrus 1:3-7 en 13-21

1 Petrus 3:13-16

1 Petrus 5:5-11

Om over na te denken / gespreksvraag:

Probeer voor jezelf na te gaan wat het begrip 'levende hoop' toevoegt aan het woord hoop.

Welk appèl houdt het in?